

Ngày 7 tháng 4 năm 2025

Gia-cơ 5:8-9

Chủ đề: *Anh em cũng vậy, hãy nhịn nhục và bền lòng; vì kỳ Chúa đến gần rồi. Hỡi anh em, chớ oán trách nhau, hầu cho khỏi bị xét đoán; kia, Đấng xét đoán đứng trước cửa.*

Trong tâm: Vào thời kỳ đầu của Hội Thánh, các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ đã nghĩ rằng, Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ trở lại sớm để đón những người sẽ tin đến Danh Ngài về thiên đàng, vì thế cho nên đã có nhiều người bán nhà, ruộng đất và đặt tiền dưới chân các môn đồ của Chúa Jê-sus và cùng nhau ăn bữa cách thật thà, điều đó không phải bởi linh hồn họ đã được tái sanh, nhưng vì họ bị kích động bởi trí tưởng của họ, cùng những sự giảng dạy không đúng theo Lẽ thật đáng phải được rao giảng, nên sau một thời gian chờ đợi sự trở lại của Đức Chúa Jê-sus mà không thấy như họ mong muốn, thì họ cay đắng và nghi ngờ tính xác thực của Đạo Chúa. Ma quỷ đã tận dụng cơ hội mà gây chia rẽ, bè đảng và chống nghịch nhau. Sứ đồ Gia-cơ đã nhắc nhở mọi người tin Chúa phải kiên nhẫn chờ đợi và chính bản thân sứ đồ Gia-cơ cũng nghĩ rằng ngày Chúa trở lại là rất gần. Nhưng ông cũng cảnh báo mọi người phải thật cẩn thận về các lời mà người ta sẽ nói ra, vì Thánh Linh của Đức Chúa Jê-sus Christ luôn hiện diện, Ngài đang ở trước cửa, mà chữ cửa đây không nói về cửa của ngôi nhà, mà là môi miệng của người ta, vì thân thể của người tin Chúa được gọi là nhà tạm, là đền thờ của Đức Chúa Trời. Bất cứ lời nào người ta nói ra khỏi môi miệng mình, thì các lời đó là bằng chứng về tình trạng thật của linh hồn người ấy ở trước mặt Đức Chúa Trời, vì Chúa Jê-sus đã phán: *Cây sanh trái xấu không phải là cây tốt, cây sanh trái tốt không phải là cây xấu; vì hãy xem trái thì biết cây. Người ta không hái được trái và nơi bụi gai, hay là trái nho nơi chòm kinh cước. Người lành bởi lòng chứa điều thiện mà phát ra điều thiện, kẻ dữ bởi lòng chứa điều ác mà phát ra điều ác; vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng nói ra.* Thế gian có câu nói nhắc nhở nhau rằng: *kiếm củi 3 năm, thiêu 1 giờ*, nghĩa là mọi công khó của người ta làm ra tích lũy trong ba năm đó, sẽ bị thiêu cháy chỉ trong một sự sai lầm của ta trong một lúc mà thôi. Nhiều người tin Chúa đã vì cơ cái tội của xác thịt mình mà gây họa cho người khác chỉ bằng một câu nói ngu dại, một hành động ngu dại, là những sự nghịch lại bổn tánh của Đức Chúa Trời, nghịch lại Luật pháp của Đức Chúa Trời, khiến người khác vấp phạm. Khi họ phải ra tòa phân xử, kẻ gây sự kích động sẽ bị rửa sạch, còn kẻ phạm tội sẽ tùy theo mức độ của tội mà bị phạt. Sứ đồ Gia-cơ đã cảnh cáo mọi người rằng: *Hỡi anh em, chớ oán trách nhau, hầu cho khỏi bị xét đoán*; Sứ đồ Phao-lô cũng cảnh cáo những người tin Chúa ở thành Rô-ma rằng: *Vậy chúng ta chớ xét đoán nhau; nhưng thà nhất định dùng để hòn đá vấp chân trước mặt anh em mình, và đừng làm dịp cho người sa ngã.* Mọi người tin Chúa đều sẽ phải ứng hầu trước tòa án của Đấng Christ và mỗi người phải chịu sự xét đoán của Ngài. **Kinh-Thánh tham khảo:** Ê-sai 8; Lu-ca 6; Rô-ma 14; 2 Cô-rinh-tô 5;

Ngày 08 tháng 4 năm 2025

Gia-cơ 5: 10-11

Chủ đề: *Hỡi anh em, hãy lấy các đấng tiên tri đã nhân Danh Chúa mà nói, làm mẫu mực về sự chịu khổ và nhịn nhục cho mình. Anh em biết rằng những kẻ nhịn nhục chịu khổ thì chúng ta xưng là có phúc. Anh em đã nghe nói về sự nhịn nhục của Gióp, và thấy cái kết cuộc mà Chúa ban cho người; vì Chúa đầy lòng thương xót và nhân từ.*

Trong tâm: Phần nhiều người tin Chúa đã vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời, khi người ta chưa nhận được hoặc không nhận được những sự mà họ đã cầu xin Chúa ban cho theo ý họ muốn và khi họ buồn phiền, chán nản vì những sự chậm trễ đó, ma quỷ sẽ nhân dịp mà cám dỗ hoặc lừa dối họ và một số người có thể mất đức tin vì những sự đó. Họ vấp phạm vì họ không nhìn vào Kinh-Thánh, vì Kinh-Thánh chép về chúng ta và Kinh-Thánh cũng làm chứng về các đấng tiên tri và làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ nữa. Đức Giê-hô-va đã phán với tiên tri Ha-ba-cúc rằng: *Đức Giê-hô-va đáp lại cùng ta mà rằng: Người khà chép lấy sự hiện thấy, và rõ rệt nó ra trên bảng, hầu cho người đang chạy đọc được. Vì sự hiện thấy còn phải ứng nghiệm trong kỳ nhất định, sau cùng nó sẽ kịp đến, không phỉnh dối đâu; nếu nó chậm trễ, người hãy đợi; bởi nó chắc sẽ đến, không chậm trễ.* Khi chúng ta mong đợi điều gì, chúng ta sẽ cảm thấy những sự đó đến quá chậm trễ. Nhưng điều gì mà Đức Giê-hô-va đã phán hứa với ai, thì những sự đó sẽ đến đúng kỳ mà Ngài đã định cho trong sự Khôn ngoan và sự Mưu luận của Ngài, chứ không theo ý người ta muốn. Sự *hiện thấy* có nghĩa là sự người ta được thấy hoặc trong chiêm bao, hoặc trong khải tượng hoặc ban đêm, hoặc ban ngày và đó là sự tiên tri, là sự tri thức mà Thần của Đức Giê-hô-va tỏ ra cho người ta được thấy hoặc trong giấc ngủ, hoặc ban ngày... cho riêng người đó được thấy, nghĩa là những sự đó liên quan đến sự sống của người đó. Những sự đó rất quan trọng vì Đức Chúa Trời đã định những sự sẽ đến và người nhận được điều đó phải tôn trọng trong sự nghiêm túc và sự hiểu biết, bởi những sự đó là lời hứa mà Đức Chúa Trời sẽ làm thành trong kỳ đã định của Ngài trong tương lai hoặc gần hoặc xa, nhưng chắc chắn những sự đó sẽ đến. Người tin Chúa phải nhận biết Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, Danh Ngài Giê-hô-va, không có điều gì khó quá cho Ngài, vậy nên hãy vui mừng mà đặt điều Chúa đã hứa đó ở trước mặt mình luôn luôn, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã lấy Lời Đức Chúa Cha đã phán về Ngài rằng: *Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu ta, cho đến chừng Ta đặt kẻ thù nghịch người làm bệ chân cho người. Đức Giê-hô-va từ Si-ôn sẽ sai đến cây phủ việt về sự năng lực người; Hãy cai trị giữa các thù nghịch người. Đức Giê-hô-va đã thề, không hề đổi ý, rằng: Người là thầy tế lễ đời đời, tùy theo ban Mên-chi-xê-đéc.* Đức Chúa Jê-sus biết Ngài sẽ nhận được điều Đức Chúa Cha đã hứa, nên Ngài tin quyết rằng, Ngài sẽ bị người ta giết, nhưng đến ngày thứ ba Ngài sẽ sống lại. **Kinh-Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 110; ha-ba-cúc 2; Ma-thi-ơ 16;

Ngày 09 tháng 4 năm 2025

Gia-cơ 5:12

Chủ đề: *Hỡi anh em, trước hết chớ có thề, chớ chỉ trời, chỉ đất, cũng chớ chỉ vật khác mà thề; nhưng phải thì nói phải, không thì nói không, hầu cho khỏi bị xét đoán.*

Trong tâm: Trong thế gian, khi người ta thề thốt điều gì với ai đó, là muốn biện minh cho điều người ta đã nói đó là thật, vì có vật đó (mà người ta đã dùng để bênh vực mình) làm vật chứng, nhân chứng. Nhưng điều người ta đã làm đó là học theo người khác nói, mà không biết rằng họ đã mắc bẫy của ma quỷ, vì Đức Chúa Trời đã cấm người ta chỉ bất cứ điều gì mà thề. Khi người nào dù biết hay không biết có Đức Chúa Trời, biết hoặc không biết Đức Chúa Trời đã cấm người ta thề, thì không phải vì cơ người ta không biết mà phạm luật thì sẽ không có tội, vì Kinh-Thánh có chép: *Khi nào ai phạm một trong các điều răn của Đức Giê-hô-va mà không tự biết, và làm điều không nên làm, thì ai đó sẽ mắc lỗi và mang lấy tội mình.* Là người tin Chúa, thì phải nhớ đến Danh Đức Giê-hô-va, Ngài là Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu. Muôn vật đều ở trong Ngài và nhờ Ngài mà được dựng nên và có. Vậy nên hãy lấy lòng kính sợ Danh Chúa mà làm, mà nói theo như điều mình đáng phải làm, phải nói theo sự công bình của Luật pháp, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán rằng: *Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy về A-háp, con trai Cô-la-gia, và về Sê-đê-kia, con trai Ma-a-sê-gia, là những kẻ nhân danh Ta nói tiên tri giả dối: Này, Ta sẽ phó chúng nó trong tay Nê-bu-cát-nê-sa, vua Ba-by-lôn, người sẽ giết chúng nó trước mắt các người. Mọi người Giu-đa bị làm phu tù tại Ba-by-lôn sẽ lấy hai người ấy làm câu nguyện rửa mà rằng: Nguyên xin Đức Giê-hô-va làm cho người cũng như Sê-đê-kia và A-háp, mà vua Ba-by-lôn đã quay trong lửa! vì chúng nó đã làm sự dại dột trong Y-sơ-ra-ên, đã phạm tội tà dâm với những vợ người lân cận mình, và đã nhân danh Ta rao truyền lời giả dối mà Ta chưa hề khiến rao truyền. Đức Giê-hô-va phán: Ta là Đấng biết, và làm chứng.* Đức Chúa Trời là Quan án công bình, Ngài ngồi tòa xét xử muôn dân, vì thế cho nên người tin Chúa không được phép thề thốt điều gì, nhưng hãy trông cậy nơi Danh Chúa, vì trong hết thấy mọi sự dù xảy ra như thế nào nào không có ai biết hay là nhìn thấy, hoặc có ai hiểu đúng hay sai, thì Đức Chúa Trời cũng biết cả và Ngài sẽ xét lẽ công bình cho mọi người. **Kinh-Thánh tham khảo:** Lê-vi ký 5; Giê-rê-mi 29; Ô-sê 4;

Chủ đề: *Trong anh em có ai chịu khổ chăng? Người ấy hãy cầu nguyện. Có ai vui mừng chăng? hãy hát ngợi khen.*

Trọng tâm: Khi chúng ta đã tin nhận Chúa làm Cứu Chúa của sự sống mình, thì cuộc sống của chúng ta sẽ không có gì thay đổi so với những người trong thế gian này, nhưng Đức Chúa Trời sẽ bắt đầu cho chúng ta được trải nghiệm những sự thử thách mà chúng ta không ngờ, vì người ta thường nghĩ rằng, khi đã thuộc về Chúa, thì chúng ta sẽ được bình an, được vui mừng và được phước hạnh! Nhưng trong thực tế thì như Chúa Jê-sus đã phán: **Chớ tưởng rằng Ta đến để đem sự bình an cho thế gian; Ta đến, không phải đem sự bình an, mà là đem gươm giáo. Ta đến để phân rẽ con trai với cha, con gái với mẹ, dâu với bà gia; và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, là người nhà mình. Ai yêu cha mẹ hơn Ta thì không đáng cho Ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn Ta thì cũng không đáng cho Ta; ai không vác cây thập tự mình mà theo Ta, thì cũng chẳng đáng cho Ta. Ai gìn giữ sự sống mình, thì sẽ mất; còn ai vì cơ Ta mất sự sống mình, thì sẽ tìm lại được.** Chữ **thế gian** đã chép đây là nói về thân thể xác thịt của người ta, cả với người tin Chúa và với người chưa tin Chúa. Vậy nên khi chúng ta noi theo Chúa, mà có những sự khó khăn, sự bất bõ, sự chống đối ngay trong gia đình mình, thì đó là một cuộc chiến thuộc linh mà ma quỷ chính là kẻ hành động trong những người chưa tin Chúa hoặc mang danh là tin Chúa nhưng có những lý do mà ma quỷ hợp pháp cầm buộc những người đó để gây sự bất bõ, chống nghịch người thuộc về Chúa. Bấy giờ người tin Chúa bị bất bõ đó phải cầu nguyện trong Thánh Linh (trong ngôn ngữ tiếng lạ) để trình dâng những sự thuộc về cuộc chiến này và qua Đức Thánh Linh mà linh hồn người đó được gây dựng, được an ủi và được thêm sức. Hãy nhớ rằng, một ngày chúng ta còn sống trong thân thể xác thịt trên đất này, thì chúng ta còn phải đánh trận (thông qua quyền phép của Đức Thánh Linh), vì không phải hết thảy mọi người tin Chúa đều có đức tin trọn vẹn vào quyền phép của Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh cho phép mọi sự được xảy ra để tiếp tục tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ. Rất nhiều người tin Chúa rất trung tín trong sự cầu nguyện, trong sự thờ phượng, nhưng chưa được vào trong Nước Đức Chúa Trời, bởi vì những người đó đã tự cho mình là trong sạch, là tin kính Chúa, nhưng lại không vâng phục các mạng lệnh cùng những sự chỉ định của Đức Chúa Trời, họ bị “linh tôn giáo” lừa dối, dù họ có nói tiếng lạ (nhưng âm thanh tiếng lạ của những người đó chỉ riu rít không rõ loại ngôn ngữ vốn có trong thế gian). Khi chúng ta chịu khổ vì Danh Chúa, thì ấy là phước, vì sẽ khiến chúng ta tỉnh thức cho sự trọn vẹn của linh hồn mình, vì khi chúng ta kết nối với Đức Thánh Linh trong sự cầu nguyện, thì Ngài sẽ thấp sáng ngọn đèn của Đức Chúa Trời nơi linh hồn chúng ta và chúng ta sẽ được nghe tiếng của Ngài và chúng ta sẽ hiểu lý do chúng ta phải chịu khổ đó không phải là bị sửa phạt, nhưng là để chúng ta biết rằng, chúng ta không thuộc về thế gian. Khi chúng ta cầu nguyện trong Thánh Linh, chúng ta sẽ được Ngài dắt dẫn và được gây dựng **Kinh-Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 10; Lu-ca 12; 1 Ti-mô-thê 5, 1 Phi-e-rơ 4;

Chủ đề: *Trong anh em có ai đau ốm chăng? hãy mời các trưởng lão Hội thánh đến, sau khi nhân Danh Chúa xúc dầu cho người bệnh đoạn, thì các trưởng lão hãy cầu nguyện cho người. Sự cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu kẻ bệnh, Chúa sẽ đỡ kẻ ấy dậy; nếu kẻ bệnh có phạm tội, cũng sẽ được tha.*

Trọng tâm: Khi chúng ta còn trong thân thể xác thịt, thì thân thể của chúng ta như cái cây sẽ chịu ảnh hưởng của môi trường sống như ăn, uống, làm việc, cùng tùy theo tuổi tác mà ảnh hưởng tới sức khỏe, vì có bệnh thuộc về dấu hiệu của tuổi liên quan đến thời tiết, môi trường sống. Có loại bệnh là hậu quả của tội lỗi hoặc có nguồn gốc của sự rửa sả đến từ tổ phụ mình. Vậy nên cần phải có những người được xúc dầu của Đức Thánh Linh hoặc những người giữ chức vụ hầu việc Chúa trong Hội Thánh được mời đến để cầu nguyện cho. Khi chúng ta tôn trọng nguyên tắc của Kinh-Thánh thì Đức Thánh Linh sẽ dắt dẫn và thông qua sự cầu nguyện mà Đức Thánh Linh sẽ tỏ cho các trưởng lão biết (trong đó có mục sư, có chấp sự của Hội Thánh) và ngôn ngữ tiếng lạ mà những lời cầu nguyện đó được trình dâng lên Đức Chúa Trời, là quan án công bình và Đức Chúa Trời sẽ nhậm lời cầu nguyện của các tôi tớ của Ngài, mà chữa lành cho. Trong thực tế khi chúng ta cầu nguyện trong tiếng lạ, một số tội lỗi kín giấu cũng sẽ được trình dâng mà những người trong đội cầu nguyện không biết, bởi vì khi đó Đức Thánh Linh cầu thay qua ngôn ngữ tiếng lạ được nói ra từ môi miệng của những người được chọn của Chúa, sẽ được Đức Chúa Trời chấp nhận theo như điều Ngài đã phán: **Ta chỉ sự hằng-sống Ta mà thể, Ta sẽ đãi các ngươi tùy theo lời Ta đã nghe các ngươi nói;** Vì chữ **sốt sáng cầu nguyện** được chép trong câu 16 trên có nghĩa là **cầu nguyện trong quyền năng, trong sự thể hiện thân phận mình;** Khi chúng ta lấy tư cách là người hầu việc Chúa trong việc cầu nguyện thay cho ai đó, nghĩa là chúng ta đứng vào chỗ xức mỡ của người thuộc về Chúa đang bị đau, không thể tỉnh táo hoặc không đủ sức cả thuộc thể và thuộc linh để dâng lời cầu nguyện lên Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ nhậm lời cầu nguyện của chúng ta và nếu người bệnh có phạm tội thì cũng được tha, vì Kinh-Thánh có chép: **Ta đã tìm một người trong vòng chúng nó, dựng xây lại tường thành, vì đất mà đứng chỗ sứt mẻ trước mặt ta, hầu cho ta không hủy diệt nó;** (Ê-xê-chi-ên 22:30a). Khi chúng ta cầu nguyện, hãy thanh toán mọi lỗi lầm của nhau, hầu cho ma quỷ không thể kiện cáo chúng ta được và chỉ khi những sự đó đã được làm xong, thì bấy giờ chúng ta mới có thể hợp pháp để cầu nguyện cho người bệnh được. **Kinh-Thánh tham khảo:** Dân số ký 14; Thi-Thiên 106; Ê-xê-chi-ên 22;

Chủ đề: *Vậy, hãy xưng tội cùng nhau, và cầu nguyện cho nhau, hầu cho anh em được lành bệnh: người công bình lấy lòng sốt sáng cầu nguyện, thật có linh nghiệm nhiều.*

Trọng tâm: Chữ **tội - faults**^{G3900} chép trong câu 16 trên, trong ngôn ngữ Hy-lạp (Greek) có nghĩa là : **sự sai lầm, sự mắc lỗi, sự xúc phạm** qua thái độ hoặc hành động hoặc lời nói khiến người khác bị tổn thương. Sự xưng tội đây không nói về sự vi phạm mạng lệnh hoặc điều răn của Đức Chúa Trời, nhưng là vấn đề tế nhị mà loài người thường mắc phải trong giao tiếp của cuộc sống thường ngày hoặc vô tình hoặc cố ý khiến người khác bị tổn thương và những sự như vậy sẽ bị ma quỷ tận dụng để xuyên tạc ý nghĩa, để lừa dối và gây sự chia rẽ. Sự xưng tội được chép đây là nói về việc làm hòa lại với nhau mà nhận biết sự sai lầm hoặc bởi hành vi hoặc bởi lời nói kèm với sự xin lỗi, xin tha thứ, dù có thể coi như việc nhỏ, nhưng ma quỷ sẽ khiến nó trở nên nghiêm trọng để gây hận thù, cay đắng nhau. Có những hành vi, lời nói trong thực tế mang tính quả trách, sửa phạt, chấn chỉnh người khác vì người nói và thái độ của người đó là hợp lý bởi quyền cai trị, bởi trách nhiệm, bởi chức năng đáng phải làm, nhưng người tiếp nhận các thái độ đó, lời nói đó lại coi là sự xúc phạm, vì ma quỷ luôn rình mò người ta để gây chia rẽ, để phá hoại, gây thù hận sẽ nhân dịp người ta không tỉnh thức về bốn phận, về trách nhiệm của mình được Đức Chúa Trời chỉ định phải vâng phục, thì lại cho rằng mình bị xúc phạm mà giữ những sự đó trong lòng và những sự không vâng phục đó sẽ khiến người đó cay đắng và trở thành sự đối đầu, như hành động của A-bên dâng của lễ cho Đức Chúa Trời được Chúa nhậm, còn của lễ của Ca-in lại không được Đức Chúa Trời nhậm vậy. A-bên không mắc lỗi chi với Ca-in, nhưng tự Ca-in suy diễn theo sự hẹp hòi và sự ganh tỵ đã mở cửa cho ma quỷ kích động mà sanh ra sự hận thù em của mình, dẫn tới sự phạm tội giết em mình. Sự xưng tội được chép đây là không đúng ngôn ngữ, mà phải viết là nói ra những sự gây hiểu lầm đó khi có dịp ngồi xuống để làm hòa cùng nhau theo đúng trách nhiệm của mỗi người ở trước Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời và tha thứ nhau để chữa lành cả thuộc thể và thuộc linh. Điều này không phải đơn giản khi cái tôi của người ta còn cao hơn Luật pháp cùng sự chỉ định của Đức Chúa Trời, thì khó có thể làm hòa. Đức Chúa Trời sẽ nhìn vào lòng của mỗi người mà xét đoán, vậy nên mọi sự phải được giải quyết theo sự công bình của Luật pháp **Kinh-Thánh tham khảo:** Ê-sai 27; Ma-thi-ơ 10; Ê-phê-sô 2;